

Dosarul nr. 3ra-658/22

2-16055021-01-3ra-28062022

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (N. Bobu)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, D. Corolevschi, A. Ciobanu)

Î N C H E I E R E

27 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Cristal Nord” în proces de insolvență, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cristal Nord” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a casat integral hotărârea din 13 noiembrie 2020 a Judecătoria Edineț, sediul Central și s-a emis o nouă decizie de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 05 august 2016 SRL „Cristal Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a relatat că în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr.3090 din 27 ianuarie 2016 a fost efectuat control fiscal tematic privind corectitudinea calculării și achitării accizelor la buget pentru perioada 01 septembrie 2013-31 decembrie 2015, în urma căruia s-a întocmit actul nr.5-665969 din 07 aprilie 2016, pe care la recepționat la data de 11 aprilie 2016.

În context, reclamanta a menționat că, prin actul nr.5-665969 din 07 aprilie 2016 s-a constatat prezentarea tardivă a declarației privind accizele pentru perioada fiscală L/11/2015; diminuarea accizelor în sumă totală de 31439870 de lei, inclusiv în perioada fiscală: L/04/2015 în mărime de 3090528 de lei, L/05/2015 în mărime de 4932356 de lei, L/06/2015 în mărime de 1644119 lei, L/09/2015 în mărime de 3288237 de lei, L/10/2015 în mărime de 9938110 lei, L/11/2015 în mărime de 1700274 de lei și L/12/2015 în mărime de 6846247 de lei; neachitarea accizelor la momentul expedierii (transportării) mărfurilor supuse

accizelor din încăperea de acciz; prezentarea declarației privind accizele care conține informații neautentice pentru perioada fiscală L/04/2015, L/05/2015, L/06/2015, L/09/2015, L/10/2015, L/11/2015 și L/12/2015.

SRL „Cristal Nord” a susținut că la 21 aprilie 2016 a depus dezacord împotriva actului nr.5-665969 din 07 aprilie 2016, solicitând revizuirea concluziilor expuse în act și clasarea cazului.

Însă, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnîța nr.328 din 05 mai 2016 „asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către ÎM „Cristal Nord” SRL”, emisă în baza actului de control nr.5-665969 din 07 aprilie 2016 s-a calculat și încasat la buget suma accizelor diminuate: - în mărime de 21359 de lei (275x77,67) de la alcoolul etilic, în cantitate de 27,5 dal, expedit în încăperea de acciz și ridicat de către Serviciul Vamal la data de 20 noiembrie 2015 în afara încăperii de acciz; - în mărime de 34796 de lei pentru materia primă proprie, supusă accizelor în cantitate de 448 litri (448x77,67), pentru care nu există documente justificative privind achitarea accizelor dar utilizată în procesul de fabricare a mărfurilor nesupuse accizelor, fabricate în încăperea sa de accize și expediate din încăperea de accize spre realizare pe teritoriul Republicii Moldova.; - în mărime de 31383715 lei (42336 litri x 73) + (364274,32 litri x 77,67) pentru materia primă proprie supusă accizelor, la care nu există documente justificative privind achitarea accizelor și utilizată în procesul de fabricare a mărfurilor nesupuse accizelor, fabricate în încăperea sa de accize și expediate din încăperea de accize spre export.

S-a calculat pentru încălcările legislației fiscale conform prevederilor alin.(2) art.228 din Codul fiscal, majorare de întârziere în mărime de 3571682 de lei pentru neachitarea în termenii stabiliți a accizelor diminuate, luând în considerare supraplățile reale.

S-a aplicat pentru încălcările legislației fiscale, amendă: - 6408 lei (21359x30%) în mărime de 30% pentru diminuarea accizelor, conform prevederilor art.261 alin.(4) din Codul fiscal; - 9415115 lei (31383715 lei x 30%) în mărime de 30% pentru diminuarea accizelor conform prevederilor art.261 alin.(4) din Codul fiscal; - 7000 de lei (1000 de lei pentru fiecare caz, dar nu mai mult de 7000 de lei), pentru prezentarea declarației privind accizele care conține informație neautentică pentru perioada fiscală L/04/2015, L/05/2015, L/06/2015, L/09/2015, L/10/2015, L/11/2015 și L/12/2015 (șapte cazuri), conform prevederilor art.260 alin.(3) din Codul fiscal; - 200 de lei (200 de lei pentru fiecare caz, dar nu mai mult de 2000 de lei), pentru prezentarea tardivă a declarației privind accizele pentru perioada fiscală L/11/2015, conform prevederilor art.260 alin.(2) din Codul fiscal.

SRL „Cristal Nord” a menționat că la 09 iunie 2016 a depus contestație împotriva deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnîța nr.328 din 05 mai 2016 „asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către ÎM „Cristal Nord” SRL”, prin care a solicitat anularea deciziei nominalizate și clasarea cazului. Însă, prin decizia Serviciului Fiscal de Stat, Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun./raionul Ocnîța nr. 501 din 06 iulie 2016 „pe marginea contestației împotriva deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnîța nr.328 din 05 mai 2016”, contestația a fost considerată neîntemeiată.

Invocând dispozițiile art. 274 din Codul fiscal, art. 3 alin. (1), art.2, art. 16 alin. (1), art. 26 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, reclamanta a enunțat că decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnița nr.328 din 05 mai 2016 „asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către ÎM „Cristal Nord” SRL” este ilegală și neîntemeiată, motiv pentru care urmează a fi anulată.

În argumentarea opiniei enunțate, reclamanta a relevat că în actul administrativ contestat au fost indicate fapte ce nu corespund realității, care nu au fost probate.

De altfel, reclamanta a susținut că nu a admis încălcarea dispozițiilor Codului fiscal, respectiv nu a prejudiciat bugetul de stat.

În continuare, a relevat că, prin decizia nr.328 din 05 mai 2016 „asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către ÎM „Cristal Nord” SRL”, emisă în baza actului de control nr.5-665969 din 07 aprilie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ocnița a stabilit diminuarea accizelor pentru perioada supusă controlului (lunile 04,05,06,09,10,11,12 ale anului 2015), pentru materia primă (alcool etilic), utilizat la fabricarea în încăperea de accize a mărfurilor nesupuse accizelor (lichid de parbriz și amestec de substanțe aromatice), expuse la export din Republica Moldova în sumă de 31418511 lei și alcoolul etilic ridicat de către Serviciul Vamal în baza procesului-verbal privind efectuarea controlului vamal de către echipa mobilă, ulterior confiscat în baza procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 172/15 din 22 decembrie 2015 în sumă de 21359 de lei, însă nu a luat în considerare prevederile art. 4 alin. 6° al Legii nr. 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal, potrivit cărora agenții economici care, la producerea mărfurilor, utilizează în calitate de materie primă mărfuri supuse accizelor rezultate din producția proprie, pentru care nu există documente justificative privind achitarea accizelor, precum și distilate obținute pe bază de vin achiziționate/primate conform alin. (6¹) al prezentului articol, la expedierea pe teritoriul republicii a mărfurilor rezultate din producție calculează și achită accizele pentru materia primă utilizată.

Astfel, invocând dispozițiile art. 26 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, reclamanta a opinat că decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnița nr.328 din 05 mai 2016 „asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către ÎM „Cristal Nord” SRL” este ilegală în fond, deoarece contravine prevederilor art. 4 alin. 6° al Legii nr. 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal, neexistând în esență încălcări ale legislației și temeuri legale de sancționare a sa.

Având în vedere cele enunțate, SRL „Cristal Nord” a solicitat anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnița nr.328 din 05 mai 2016 „asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către ÎM „Cristal Nord” SRL” și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 27 octombrie 2016 SRL „Cristal Nord”, reprezentată de avocatul Dumitru Harea a depus completări la acțiune, în care a relatat că la 16 septembrie 2016, în legătură cu necesitatea apărută în prezenta cauză, a depus cerere la Serviciul Vamal al Republicii Moldova, prin care a solicitat furnizarea informației despre numărul producătorilor, care în perioada 01 septembrie 2013-31 decembrie 2015

au exportat lichid pentru parbrize și cantitatea exportată, precum și numărul producătorilor care în această perioadă au achitat accize pentru exportul lichidului pentru parbrize.

Prin scrisoarea Serviciului Vamal al Republica Moldova nr.28/07-14778 din 29 septembrie 2016 reprezentantul său a fost informat că în perioada vizată nu a fost exportat lichid pentru parbrize. În anul 2015 a fost efectuat export de lichid pentru parbrize de către SRL „Cristal Nord” în cantitate de 351,243 tone. Totodată, a comunicat că potrivit legislației fiscale și vamale în vigoare, la exportul mărfurilor nu se achită accizele.

Subsecvent, reclamanta a menționat că în luna septembrie 2016 s-a adresat Asociației Internaționale de Drept, cu sediul în Regatul Unit, fondată în anul 1873, cu solicitarea elaborării unui aviz de expertiză științifico-juridică. Ulterior, a fost direcționată la filiala Asociației din Ucraina. Pentru examinare în cadrul expertizei științifico-juridice a înaintat următoarele întrebări: - 1) Cum ar urma să fie interpretat art.4 alin.(6) din Legea Republicii Moldova nr.1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal al Republicii Moldova în contextul principiilor generale de interpretare științifică?- 2) Poate fi oare considerată norma prevăzută la art. 4 alin.(6) din Legea pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal ca una ce nu permite decât o interpretare univocă (stabilirea univocă a conținutului și a sensului)? dacă nu, atunci în favoarea cui (în favoarea statului sau în favoarea contribuabilului) ar urma să fie interpretată norma respectivă? -3) Prezentați un comentariu asupra Scrisorii Inspectoratului Fiscal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova nr. 26-08/2-12/2-7724/1043 din 15 februarie 2016. Este oare poziția expusă în această scrisoare o interpretare a normei legislative corespunzătoare?

Prin expertiza științifico-juridică nr.16-051016/01 din 05 octombrie 2016, întocmită de expertul, prof. univ. dr. în științe juridice, F. F. Merejko, expertul a opinat pe marginea primei întrebări că, în procesul interpretării științifice a art.4 alin.(6) al Legii pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal, luând în considerare primul paragraf (prima frază) din art. 4 alin (6⁶) al Legii pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal, se impune concluzia că calcularea și achitarea accizelor pentru materia primă utilizată se efectuează de către contribuabil numai pentru marfa comercializată pe teritoriul Republicii Moldova.

Pe marginea celei de-a doua întrebări, expertul a concluzionat că art. 4 alin.(6) al Legii pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal admite nu o singură, dar mai multe interpretări, posibile-îndoieli apărute în procesul interpretării art.4 alin.(6) al Legii pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal, urmează a fi interpretate în favoarea contribuabilului.

Referitor la cea de-a treia întrebare, expertul a concluzionat că, interpretarea art.4 alin.(6) al Legii nr.1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal, expusă în scrisoarea examinată a Inspectoratului Fiscal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor a Republicii Moldova nu trebuie să fie luată în considerare în scopuri de aplicare a dreptului, deoarece această autoritate are un interes în cauza dată și acceptarea interpretării acesteia ar încălca asemenea principii generale, precum principiul echității și bunei-credințe.

Totodată, expertul a menționat că, scrisoarea Inspectoratului Fiscal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova nu reprezintă o interpretare

autentică a textului art.4 alin.(6) al Legii nr.1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal, întrucât o interpretare autentică și, prin urmare, obligatorie din punct de vedere juridic a acestei Legi, poate fi realizată numai de către însuși organul legislativ al Republicii Moldova, adică de către acel organ care a adoptat prezenta Lege.

SRL „Cristal Nord” a notat că a solicitat Asociației în cauză efectuarea unei expertize științifico-juridice privind aplicarea normelor legislației fiscale a Republicii Moldova, care reglementează achitarea accizelor, prezentând următoarele subiecte: 1) Care este esența juridică a accizelor și ce particularități și principii de încasare a acestor taxe există în cazul expedierii mărfurilor la export? 2) Ce norme ale Legii Republicii Moldova nr.1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal reglementează aspecte privind calcularea și achitarea de către agenții economici a accizelor pentru mărfurile supuse accizelor, utilizate în calitate de materie primă în procesul de fabricare a mărfurilor nesupuse accizelor? Reglementează oare normele respective achitarea accizelor în cazul expedierii la export a mărfurilor menționate? 3) Care sunt principiile legislației fiscale după care ar trebui să se conducă autoritatea publică de aplicare a legii din Republica Moldova în cazul în care normele legislației fiscale aplicate de aceasta oferă posibilitatea de interpretare ambiguă?

Reclamanta a susținut că expertiza științifico-juridică privind aplicarea normelor legislației fiscale a Republicii Moldova, ce reglementează achitarea accizelor, a fost efectuată de expertul N.V. Vorotina, la 03 octombrie 2016, care la primul subiect, a invocat printre altele că, regula privind perceperea accizelor în interiorul unui stat este stabilită în legislația fiecărei țări: subiecții, obiectele impunerii, cotele de impozit, etc. Conform art.119 al Codului fiscal al Republicii Moldova, accizul este impozit de stat stabilit pentru unele mărfuri de consum. Cât privește încasarea accizelor (și altor impozite indirecte) în cazul expedierii mărfurilor la export, în cadrul reglementării juridice a acestor aspecte există tendințe mondial constante. În comerțul reciproc în majoritatea țărilor lumii se aplică principiul țării de destinație, care presupune scutirea de la plata accizelor în cazul exportului de mărfuri și impozitarea acestora în cazul importului. În privința acestui subiect, expertul a concluzionat că, obiectivul principal urmărit prin aplicarea principiului țării de destinație este crearea unui sistem de control fiscal eficient asupra trecerii mărfurilor peste hotare cu scopul impozitării garantate a mărfurilor importate și scutirii de la plata impozitelor a mărfurilor efectiv exportate. Astfel, regula general acceptată în lume este scutirea de la plata accizei cu condiția expedierii mărfurilor la export.

La cel de-al doilea subiect al expertizei, expertul a concluzionat că, în legătură cu faptul că prevederile de la alin.(6⁶) din articolul 4 al Legii Republicii Moldova nr.1054-XIV din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal au fost adoptate mai târziu decât prevederile de la alin.(6), în conformitate cu Legea Republicii Moldova nr.780-XV din 27 decembrie 2001 cu privire la actele legislative pentru raporturile juridice examinate, urmează a fi aplicate prevederile alin.(6⁶) din articolul 4 al Legii.

Iar, pe marginea celui de-al treilea subiect abordat de expert, s-a concluzionat că, în cazul dat organul de stat de aplicare a legii urmează să se conducă după toate principiile, stabilite în Codul fiscal al Republicii Moldova, principiile reflectate în

Bazele Codului Fiscal Mondial, dar și după principiul țării de destinație, care se aplică la perceperea accizelor în cazul expedierii mărfurilor la export în majoritatea țărilor lumii.

În final, a reiterat faptul că, în viziunea expertului, reglementările normei alin.(6⁶) din art.4 al Legii Republicii Moldova nr.1054-XIV din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a Capitolului IV din Codul fiscal, atestă că regulile acestuia se referă la expedierea mărfurilor anume pe teritoriul Republicii Moldova. Dacă, însă, organul de stat de aplicare a legii în cazul dat, totuși, are anumite îndoieli, atunci acesta este obligat să se conducă după art.11 al Codului fiscal al Republicii Moldova (Apărarea drepturilor și intereselor contribuabilului). Aliniatul 1 al acestui articol reglementează expres și univoc că „apărarea drepturilor și intereselor contribuabilului se face pe cale judiciară sau pe alte căi prevăzute de prezentul cod și de alte acte ale legislației. Toate îndoielile apărute la aplicarea legislației fiscale se vor interpreta în favoarea contribuabilului”. Acest principiu juridic important reprezintă o normă unanim acceptată a legislațiilor fiscale ale statelor democratice de drept din întreaga lume.

În cadrul ședinței de judecată din 03 aprilie 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, SRL „Cristal Nord”, reprezentată de avocatul Corneliu Vlad a depus cerere de completare a acțiunii, în care a reiterat pretențiile inițiale și a solicitat admiterea acestora (f.d.2-9, Vol.II).

În motivarea cererii depuse, reclamanta a invocat că la data întocmirii deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnița nr.328 din 05 mai 2016 „asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către ÎM „Cristal Nord” SRL”, legea aplicabilă speței opera cu prevederile art.4 alin.(6) și alin.(6⁶) a Codului fiscal în vigoare până la 30 iunie 2016.

Subsecvent, reclamanta a menționat că Serviciul Fiscal de Stat a încălcat Tratatul internațional la care Republica Moldova este parte și a aplicat o normă fiscală defectuoasă, incertă, inechitabilă, neclară și lipsită de previziune.

Or, în opinia reclamantei, norma art.4 alin.(6) a Legii 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a Titlului IV din Codul fiscal, în redacția la momentul aplicării de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ocnița, este contrară art.2 al Acordului privind principiile perceperii impozitelor indirecte la exportul și importul mărfurilor (lucrărilor, serviciilor) dintre statele participante la Comunitatea Statelor Independente din 25 noiembrie 1998, în vigoare pentru Republica Moldova din 03 decembrie 1999. Norma art.4 alin.(6) a Legii 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a Titlului IV din Codul fiscal, în redacția la momentul aplicării de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ocnița, a fost recunoscută de către Ministerul Finanțelor, Guvernul și Parlamentul Republicii Moldova ca fiind una defectuoasă, inechitabilă și imperfectă. Norma art.4 alin.(6) a Legii 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a Titlului IV din Codul fiscal, în redacția la momentul aplicării de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ocnița nu rezistă criticii formulate prin prisma jurisprudenței Curții Constituționale și CEDO. Neclaritatea, incertitudinea și dubiile privind interpretarea și aplicarea normei art.4 alin.(6) a Legii 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a Titlului IV din Codul fiscal, în redacția la momentul aplicării de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ocnița, urmau a fi tratate prin prisma art.11 alin.(1) Cod fiscal, care stipulează că toate îndoielile apărute la

aplicarea legislației fiscale se vor interpreta în favoarea contribuabilului, fapt care corespunde principiului fundamental de drept- *in dubio pro tributario*.

Prin încheierea din 14 aprilie 2017 a Judecătorei Ocnîța s-a înlocuit pârâtul Inspectoratul Fiscal de Stat Ocnîța cu succesorul în drepturi - Serviciul Fiscal de Stat (f.d.19, Vol.II).

În ședința de judecată din 03 aprilie 2018 SRL „Cristal Nord”, reprezentată de avocatul Corneliu Vlad a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat anularea parțială a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnîța nr.328 din 05 mai 2016 „asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către ÎM „Cristal Nord” SRL” ca fiind ilegală și emisă contrar prevederilor legii în partea ce ține de calcularea și încasarea la buget a sumei accizelor diminuate în mărime de 31383715 lei $/(42336 \text{ litri} \times 73) + (364274,32 \text{ litri} \times 77,67)$, pentru materia primă proprie supusă accizelor la care nu există documente justificative privind achitarea accizelor și utilizată în procesul de fabricare a mărfurilor nesupuse accizelor, fabricate în încăperea sa de accize și expediate din încăperea de accize spre export; calcularea pentru încălcările legislației fiscale conform prevederilor art.228 alin.(2) din Codul fiscal, majorarea de întârziere în mărime de 3571682 de lei, pentru neachitarea în termenii stabiliți a accizelor diminuate luând în considerare supraplățile reale; aplicarea pentru încălcările legislației fiscale și de transport la buget în termen de 30 zile conform prevederilor stipulate în Codul fiscal, amendă 9415115 lei $(31383715 \text{ lei} \times 30 \%)$ în mărime de 30% pentru diminuarea accizelor, conform prevederilor art.261 alin.(4) din Codul fiscal și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.49-53, vol.III).

În motivarea cererii de concretizare a acțiunii, reclamanta a invocat că prin decizia contestată, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ocnîța a constatat că cea mai mare cantitate de marfă $(42336 \text{ litri}) + (364274,32 \text{ litri})$ pentru care a calculat și aplicat sancțiunile fiscale supuse contestării, vizează marfa expedită din încăperea de acciză la export în Ucraina.

În context, reclamanta a enunțat că susține cele constatate de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ocnîța privind expedierea la export în Ucraina a cantității indicate, însă nu este de acord cu modul de aplicare a legii și sancțiunile stabilite.

Or, în partea ce vizează mărfurile exportate în Ucraina, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ocnîța a încălcat unul din principiile de bază a reglementării fiscale internaționale, la care a aderat statul Republica Moldova, ce proclamă că toate mărfurile supuse accizării sau mărfurile care au în conținutul lor materie primă supusă accizării, nu se taxează la export, stabilirea accizului asupra acestor mărfuri fiind competența statului în care se efectuează importul mărfurilor respective.

De asemenea, reclamanta a menționat că decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnîța nr.328 din 05 mai 2016 „asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către ÎM „Cristal Nord” SRL”, în partea privind încasarea la buget pentru presupusele diminuări ale plății accizelor, care rezultă din expedierea mărfurilor la export a majorării de întârziere și amenzii la aceasta, se află în contradicție vădită cu Acordul privind principiile perceperii impozitelor indirecte la exportul și importul mărfurilor (lucrărilor, serviciilor, dintre statele participante la Comunitatea Statelor Independente din 25 noiembrie 1998, care proclamă în art.2 principiul perceperii la export – ”nici una dintre părți nu va impune la

impozite indirecte mărfurile (lucrările, serviciile), care se exportă pe teritoriul altei părți”, iar în art.3, principiul perceperii la import - ”mărfurile (lucrările, serviciile) care se importă pe teritoriul vamal al unei părți care au fost exportate de pe teritoriul vamal al altei părți, se supun impozitelor indirecte în statul importator, în conformitate cu legislația națională”.

Prin hotărârea din 13 noiembrie 2020 a Judecătorei Edineț, sediul Central s-a admis acțiunea înaintată de SRL „Cristal Nord” împotriva Serviciul Fiscal de Stat privind anularea parțială a actului administrativ.

S-a anulat parțial decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnița nr.328 din 05 mai 2016 „asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către ÎM „Cristal Nord” SRL”, ca fiind ilegală în partea ce ține de calcularea și încasarea la buget a sumei accizelor diminuate în mărime de 31383715 lei, $(42336 \text{ litri} \times 73) + (364274,32 \text{ litri} \times 77,67)$, pentru materia primă proprie supusă accizelor, la care nu există documente justificative privind achitarea accizelor și utilizată în procesul de fabricare a mărfurilor nesupuse accizelor, fabricate în încăperea sa de accize și expediate din încăperea de accize spre export; calcularea pentru încălcările legislației fiscale conform prevederilor art.228 alin.(2) din Codul fiscal, majorarea de întârziere în mărime de 3571682 lei pentru neachitarea în termenii stabiliți a accizelor diminuate, luând în considerare supraplățile reale; aplicarea pentru încălcările legislației fiscale și transferarea la buget în termen de 30 zile conform prevederilor stipulate în Codul fiscal, amendă în sumă de 9415115 lei $(31383715 \text{ lei} \times 30\%)$ în mărime de 30% pentru diminuarea accizelor, conform prevederilor art.261 alin.(4) din Codul fiscal (f.d.23, 27-42, Vol.V).

La 30 noiembrie 2020, în interiorul termenului prevăzut de art. 232 Cod administrativ, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a depus apel, iar la 09 februarie 2021, a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 13 noiembrie 2020 a Judecătorei Edineț, sediul Central, solicitând casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii SRL „Cristal Nord” (f.d.43, 61-66, Vol.V).

Prin decizia din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți s-a casat integral hotărârea din 13 noiembrie 2020 a Judecătorei Edineț, sediul Central și s-a emis o nouă decizie de respingere ca fiind neîntemeiată a acțiunii SRL „Cristal Nord” (f.d.192-210, Vol.V).

În susținerea deciziei emise și referitor la pretenția SRL „Cristal Nord” privind anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnița nr.328 din 05 mai 2016 „asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către ÎM „Cristal Nord” SRL”, Curtea de Apel Bălți a reținut dispozițiile art.3 alin.(4), art.8 alin.(2) lit.e), art. 120 lit.a) și b), art.121 alin.(1) în coroborare cu anexa I al capitolului 5 al Codului fiscal, art.127 alin.(3) din Codul fiscal, pct. 8 al Regulamentului privind modul de solicitare a certificatului de acciz, de completare a declarației privind accizele și modul de evidență a mărfurilor supuse accizelor expediate (transportate) din încăperea de acciz, aprobat, prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.843 din 18 decembrie 2009 (în vigoare până la 07 iulie 2017), art.4 alin.(6) din Legea nr. 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal (în redacția în vigoare până la 01 iulie 2016).

În context, instanța de apel a relevat că potrivit Legii nr.138 din 17 iunie 2016 cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative (în vigoare din 01 iulie 2016): „Art.IX - Articolul 4 din Legea nr. 1054-XIV din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, ediție specială din 08 februarie 2007), cu modificările ulterioare, a fost modificat și completat după cum urmează: „la alineatul (6), după cuvintele ”la expedierea din încăperea de accize a mărfurilor nesupuse accizelor” se introduc cuvintele ”pe teritoriul Republicii Moldova”, iar în final se completează cu textul: ”La expedierea la export a mărfurilor nesupuse accizelor, pentru materia primă utilizată la producerea acestora nu se efectuează calcularea și achitarea accizelor”.

Astfel, instanța ierarhic inferioară a opinat că legiuitorul prin prisma art.4 alin. (6) din Legea nr. 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal (în redacția în vigoare până la 01 iulie 2016), a stipulat concret că obligația de achitare a accizelor pentru materia primă de fabricație proprie (alcool etilic) survine la expedierea din încăperea de acciz a mărfurilor nesupuse accizelor, indiferent de destinația acestora (expedierea la export sau pe teritoriul Republicii Moldova), adică obligația calculării accizelor pentru materia primă utilizată pentru producția finită nesupusă accizelor și în cazul expedierii la export. Iar, faptul că ulterior regulile s-au modificat și s-a aplicat obligativitatea calculării accizelor pentru materia primă doar pentru mărfurile care se vând pe teritoriul Republicii Moldova, dar nu și pentru cele exportate, nu constituie temei de aplicare retroactivă a legii.

Așadar, raportând normele de drept material enunțate la circumstanțele litigiului dedus judecării, Curtea de Apel Bălți a concluzionat că Serviciul Fiscal de Stat corect a încasat din contul SRL „Cristal Nord” în beneficiul statului suma de 31439870 de lei cu titlu de accize diminuate, deoarece contribuabilul contrar prevederilor: - art.123 alin.(1) Cod fiscal și art. 4 alin. (6) din Legea nr. 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal (în redacția legii la data comiterii încălcării), începând cu perioada fiscală, aprilie 2015 până în decembrie 2015, a fabricat în încăperea sa de accize,secția de producere, mărfuri nesupuse accizelor pentru care a utilizat în calitate de materie primă alcool etilic propriu, în cantitate de 407058,32 litri, pentru care nu există documente justificative privind achitarea accizelor, ceea ce denotă că pentru perioada supusă controlului au fost diminuate accizele în sumă totală de 31439870 de lei, inclusiv în perioada fiscală: L/04/15 în mărime de 3090528 lei, L/05/15 în mărime de 4932356 de lei, L/06/15 în mărime de 1644119 lei, L/09/15 în mărime de 3288237 lei, L/10/15 în mărime de 9938110 lei, L/11/15 în mărime de 1700274 lei, L/12/15 în mărime de 6846247 lei; - art. 127 alin. (3) Cod fiscal nu a prezentat declarațiile privind accizele, care conțin informații neautentice pentru perioadele fiscale: L/04/2015, L/05/2015, L/06/2015, L/09/2015, L/10/2015, L/11/2015 și L/12/2015, adică, contribuabilul a fost sancționat pentru necalcularea și neachitarea accizului pentru materie primă - alcool etilic (marfa care se supune accizului, poziția tarifară 2207), utilizată de aceasta la fabricarea și expedierea mărfii nesupuse accizelor, ce a fost exportată; - art.127 alin (3) din Codul fiscal (în vigoare la momentul controlului), contribuabilul a prezentat tardiv declarația privind achitarea accizelor pentru perioada fiscală L/11/2015 la data de 11 ianuarie 2016, termenul limită

stabilit prin lege este data de 25 decembrie 2015; - art.123 alin.(1) Cod fiscal, contribuabilul pentru perioada fiscală L/11/2015 nu a calculat și nu a achitat accize în mărime de 21359 lei de la alcoolul etilic în cantitate de 27,5 dal, expedit din încăperea de acciz la data de 20 noiembrie 2015, ridicat, ulterior supus confiscării de Serviciul Vamal în baza procesului-verbal cu privire la contravenție.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de apel a reținut că în perioada 10 decembrie 2013 - 29 decembrie 2015 SRL „Cristal Nord” avea înregistrate achitări și calculări la compartimentul accize în sumă totală de 3707148 lei (407058.32 litri alcool etilic pentru care nu există documente justificative privind achitarea accizelor, inclusiv - pentru fabricarea Lichid parbriz Cristal Nord concentrat - 80, volumul 5 litri – 402192 litri (85120 de unități x 4,725 litri alcool etilic), - pentru fabricarea Lichid parbriz Cristal Nord concentrat - 80, volumul 1 litru -3780 de litri (4000 de unități x 40,945 litri alcool etilic), - pentru fabricarea Lichid parbriz Cristal Nord concentrat-20, volumul 5 litri - 448 litri (280 de unități x 1,6 litri alcool etilic), - pentru fabricarea Amestecul de substanțe aromatice-638,32 litri (808 kg x 0,79 litri alcool etilic).

Totodată, conform datelor evidenței contabile în perioada septembrie 2013 - decembrie 2015 SRL „Cristal Nord” a comercializat agenților economici de pe teritoriul Republicii Moldova 4999 dal, calculând accize în mărime totală de 3695342 lei și 16259,46 dal, fără achitarea accizelor, precum și spre export în Ucraina în mărime de 407058.32 litri, inclusiv - pentru fabricarea Lichid parbriz Cristal Nord concentrat-80, volumul 5 litri – 402192 litri (85120 de unități x 4,725 litri alcool etilic), - pentru fabricarea Lichid parbriz Cristal Nord concentrat-80, volumul 1 litru -3780 de litri (4000 de unități x 40,945 litri alcool etilic), - pentru fabricarea Lichid parbriz Cristal Nord concentrat-20, volumul 5 litri - 448 litri (280 de unități x 1,6 litri alcool etilic), - pentru fabricarea Amestecul de substanțe aromatice-638,32 litri (808 kg x 0,79 litri alcool etilic), ceea ce se confirmă prin constatările Serviciului Fiscal de Stat expuse în actul de control nr.5-665969 din 07 aprilie 2016.

Respectiv, SRL „Cristal Nord” nu avea achitări la capitolul „Accize” (clasificația bugetară 115/11), deși în perioadele fiscale aprilie 2015 – decembrie 2015 a efectuat livrări de mărfuri nesupuse accizelor la producerea cărora a fost utilizată marfă (materie primă) supusă accizelor și anume alcool etilic propriu în volum de 407058,32 litri, astfel fiind încălcate prevederile art.4 alin.(6) din Legea nr. 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal (în redacția legii la data comiterii încălcării), iar concomitent și dispozițiile art.127 alin.(3) din Codul fiscal.

La argumentele SRL „Cristal Nord”, reținute de instanța de fond în susținerea ilegalității actului administrativ, precum că la emiterea actului contestat, organul fiscal nu a ținut cont de faptul că prin Legea nr. 22 din 12 februarie 2004 pentru ratificarea Acordului privind comerțul liber dintre Guvernul Republicii Moldova și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei, a fost ratificat Acordul privind comerțul liber dintre Guvernul Republicii Moldova și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei din 13 noiembrie 2003, modificat și completat prin Protocolul ratificat conform Legii nr.88/2010, care în art.2 stipulează că nici una dintre Părți nu va impune la impozite indirecte mărfurile (lucrările, serviciile) care se exportă pe teritoriul altei Părți, Curtea de Apel Bălți a menționat că, prin Hotărârea Parlamentului Republicii

Moldova nr.640 din 21 octombrie 1999 a fost ratificat Acordul privind principiile perceperii impozitelor indirecte la exportul și importul mărfurilor (lucrărilor, serviciilor) dintre statele participante la Comunitatea Statelor Independente, iar conform art.1 coroborat cu art.2 al Acordului menționat, „impozite indirecte” semnifică taxa pe valoarea adăugată (în continuare - TVA) și accizul (impozitul de acciz sau taxa de acciz). Niciuna dintre Părți nu va impune la impozite indirecte mărfurile (lucrările, serviciile), care se exportă pe teritoriul altei Părți. Această reglementare înseamnă impunerea la TVA la cota zero, precum și scutirea de accize a mărfurilor care se exportă. În statele participante ale prezentului Acord, în care legislația națională nu prevede impunerea la TVA la cota zero, se va aplica scutirea de la TVA a mărfurilor (lucrărilor, serviciilor). Fiecare dintre Părți este în drept să reglementeze ordinea compensării sumelor taxei pe valoarea adăugată la export, în conformitate cu legislația sa. Însă, aceste circumstanțe, coroborate cu normele respective, nu pot fi reținute și luate în considerare într-un respingerea apelului și menținerea actului judecătoresc contestat. Or, normele enunțate reglementate în Acordul menționat sunt aplicabile produselor finite exportate, pe când la caz calcularea și achitarea accizei a fost încasată nemijlocit pentru materia primă care este supusă accizelor utilizată pentru fabricarea acestor produse finite nesupuse accizelor, indiferent de destinația acestora, export sau pe teritoriul Republicii Moldova.

Altfel spus, art.2 din Acordul nominalizat stabilește neaplicarea accizelor la mărfurile finite supuse accizelor exportate, care în cazul din speță constituie: Lichid parbriz Cristal Nord, produs din alcool etilic, pe când la caz, obiect al recalculului de acciz a constituit materia primă accizabilă, și anume, alcoolul etilic încorporat în mărfurile neaccizabile.

Respectiv, instanța de apel a accentuat că la expedierea din încăperea de accize a mărfurilor nesupuse accizelor, SRL „Cristal Nord” a avut obligația de a calcula, declara și a achita la buget accizele pentru materia primă supusă accizelor utilizată pentru fabricarea produselor finite nesupuse accizelor, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (6) din Legea nr. 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal (în redacția legii la data comiterii încălcării), condiții însă ce nu se atestă la caz.

De asemenea, instanța ierarhic inferioară a catalogat ca fiind eronate argumentele intimatului precum că la emiterea actului administrativ contestat, Serviciul Fiscal de Stat a aplicat incorect prevederile art.4 alin.(6) al Legii nr.1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal (în vigoare până la 01 iulie 2016). Or, ținând cont de faptul că contribuabilul a fost sancționat pentru necalcularea și neachitarea accizelor pentru materia primă - alcool etilic (marfa care se supune accizului, poziția tarifară 2207), utilizată de contribuabil la fabricarea și expedierea mărfii nesupuse accizelor în perioada fiscală aprilie 2015 - decembrie 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ocnița/Serviciul Fiscal de Stat a aplicat corect prevederile legale ale acestui articol, adică în redacția legii la data comiterii încălcării, acțiuni care au fost în deplină concordanță cu prevederile art.3 alin.(4), art.214 alin.(1), art.216 alin.(6) din Codul fiscal.

Iar, odată ce s-a constatat cu certitudine că SRL „Cristal Nord” se face vinovată de încălcarea legislației fiscale, manifestată prin necalcularea și

neachitarea accizilor pentru materia primă - alcool etilic, organul fiscal corect a aplicat în privința contribuabilului a majorării de întârziere în mărime de 3571682 de lei, or, potrivit prevederilor art.228 Cod fiscal, majorarea de întârziere (penalitatea) este o sumă calculată în funcție de cuantumul impozitului, taxei și de timpul scurs din ziua în care acestea trebuiau plătite, indiferent de faptul dacă au fost sau nu calculate la timp. Aplicarea de către Serviciul Fiscal de Stat sau alt organ abilitat majorării de întârziere este obligatorie, independent de forma de constrângere. Majorarea de întârziere reprezintă o parte din obligația fiscală și se percepe în modul stabilit pentru impunerea fiscală. Pentru neplata impozitului, taxei în termenul și în bugetul stabilit conform legislației fiscale se plătește o majorare de întârziere, determinată în conformitate cu alin.(3) pentru fiecare zi de întârziere a plății lor, pentru perioada care începe după scadența impozitului, taxei și care se încheie în ziua plății lor efective, inclusiv. Cuantumul majorării de întârziere se determină anual în funcție de rata de bază (rotunjită până la următorul procent întreg), stabilită de Banca Națională a Moldovei în luna noiembrie a anului precedent anului fiscal de gestiune, aplicată la operațiunile de politică monetară pe termen scurt, majorată cu 5 puncte, împărțită la numărul de zile ale anului și aproximată conform regulilor matematiche până la 4 semne după virgulă.

Subsecvent, Curtea de Apel Bălți a conchis că Serviciul Fiscal de Stat a calculat și aplicat corect în privința contribuabilului SRL „Cristal Nord” amenda în mărime de 9415115 lei (31383715 lei x 30 %), or, potrivit prevederilor art.261 alin.(4) din Codul fiscal, diminuarea impozitelor, a taxelor, a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, stabilite în cotă procentuală, prin prezentarea către Serviciul Fiscal de Stat a unei dări de seamă fiscale cu informații sau date neveridice, se sancționează cu amendă de la 20% la 30% din suma diminuată.

Astfel, sancțiunile pecuniare aplicate SRL „Cristal Nord” prin prisma art.228 alin.(1) și art.261 alin.(4) din Codul fiscal au fost dictate în vederea prevenirii încălcărilor, educarea în spiritul respectării legilor și consolidarea legalității acțiunilor întreprinse atât de către contribuabilul SRL „Cristal Nord”, cât și de către alți contribuabili.

Referitor la argumentul intimatului că art.4 alin. (6) din Legea nr. 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal (în redacția în vigoare pînă la 01 iulie 2016) este neclar și confuz, lipsit de claritate și de previzibilitate, contrar dispozițiilor articolului 23 din Constituția Republicii Moldova, deoarece nu este clar când contribuabilul trebuie să calculeze și să achite accizele pentru mărfurile supuse accizelor: atunci când le expediază din încăperea de accize pe teritoriul Republicii Moldova sau atunci când le expediază din încăperea de accize spre export, iar dubiile urmează a fi interpretate în favoarea contribuabilului, Curtea de Apel Bălți a precizat că articolul menționat a fost supus controlului de constituționalitate sub aspectul neclarității și imprevizibilității textului. Astfel, potrivit Deciziilor Curții Constituționale nr. 26 din 25 februarie 2019 și nr. 87 din 12 septembrie 2019 excepțiile de neconstituționalitate ridicate s-au declarat inadmisibile, deoarece prevederile contestate nu sunt de natură de a încălca exigențele clarității și preciziei (a se vedea pct. 18).

Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul intimatului precum că modificarea art. 4 alin. (6) din Legea nr. 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal, prin Legea nr. 138 din 17 iunie 2016 cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative (în vigoare din 01 iulie 2016) a fost efectuată de legislator anume pentru a înlătura lacunele și neclaritățile legii vechi, și această fapt atrage apărarea drepturilor reclamantului prin neimpunerea la plata accizelor pentru materia primă folosită la fabricarea produselor finite exportate în spațiul Comunității Statelor Independente pentru care este scutit de plata accizelor.

La acest capitol, Curtea de Apel Bălți a relevat că un act normativ se aplică și se interpretează, inclusiv, și în contextul Notei informative care însoțește proiectul de lege menționat. Astfel, din Nota informativă la legea menționată rezultă că modificarea la prevederile art. 4 vine în scopul excluderii discordanței în aplicarea accizului pentru materia primă de fabricație proprie, utilizată în procesul de producere a mărfurilor nesupuse accizului, potrivit căreia materia primă de fabricație proprie folosită la fabricarea mărfurilor neaccizate, cum ar fi soluția lichidă pentru spălarea parbrizelor, este supusă accizelor în cazul exportului, pe când în cazul exportului de materie finită alcoolică supusă accizelor produsă din materie primă alcoolică proprie, exportatorul este scutit de calcularea și achitarea accizelor pentru materia primă proprie (f.d. 47-48 vol.IV).

Prin urmare, însuși legislatorul a indicat în nota informativă menționată, că potrivit art. 4 alin.(6) din Legea nr. 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal (în vigoare până la 01 iulie 2016) exportatorul, care a folosit materie primă proprie de alcool etilic la fabricarea produsului alcoolic destinat exportului, este obligat la calcularea accizului pentru materia primă. Faptul că pentru materia finită destinată exportului produsă după 01 iulie 2016 s-a decis scutirea exportatorului de calcularea și achitarea accizelor pentru materia primă, nu scutește exportatorul de executarea și aplicarea prevederilor legale în vigoare până la intrarea în vigoare a modificărilor legale, deoarece aceasta nu se aplică raporturilor juridice care au avut loc până la această dată. Or, doar de diligența și dreptul legislatorului ține aplicarea retroactivă a legii civile/fiscale.

Invocând dispozițiile art. 46 din Legea cu privire la actele legislative nr. 780 din 27 decembrie 2001 (în vigoare la momentul respectiv), instanța de apel a subliniat că, modificarea condițiilor de calculare și achitare a accizelor începând cu 01 iulie 2016 nu poate avea efect retroactiv, asupra materiei prime folosite la fabricarea produselor alcoolice exportate, scutite de plata accizelor, în consecință, intimatul în mod întemeiat a fost obligat la plata acesteia de organul fiscal.

Totodată, instanța de apel a considerat nefondată alegația apelantului cu privire la faptul că prima instanță a examinat cauza cu participarea avocatului intimatului, Harea Dumitru în lipsa împuternicirilor.

La acest capitol, instanța ierarhic inferioară a enunțat că, prin scrisoarea din 11 noiembrie 2020, administratorul insolvenței SRL „Cristal Nord”, Adrian Panciuc a confirmat că menține împuternicirile avocatului Harea Dumitru pentru reprezentarea debitorului în instanța de judecată pe cauza menționată (f.d.6 vol.5).

În final, Curtea de Apel Bălți având în vedere cele constatate, a concluzionat că instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele speței deduse judecății,

în consecință a admis erori în aprecierea probatoriului administrat și în interpretarea eronată a normelor de drept material care reglementează obiectul acțiunii în contencios administrativ, motiv pentru care a admis cererea de apel, a casat integral hotărârea instanței de fond și a emis o nouă decizie de respingere a acțiunii SRL „Cristal Nord” împotriva Serviciului Fiscal de Stat.

La 03 mai 2022 SRL „Cristal Nord” în proces de insolvență, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc a depus recurs, iar la 08 iulie 2022 a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

În susținerea recursului, SRL „Cristal Nord” în proces de insolvență, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc a indicat motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar menționând că nu este de acord cu decizia din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți, pe care o consideră ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată.

De asemenea, invocând dispozițiile art. 21 alin. (1), art. 22 alin. (1), art. 25, 36 alin. (1), art. 224 alin. (1), art. 245 alin. (2) Cod administrativ, recurenta a menționat că instanța de apel la adoptarea deciziei contestate nu a acționat în conformitate cu legea și alte acte normative, exercitându-și atribuțiile legale contrar scopului pentru care acestea au fost reglementate.

În context, recurenta a indicat că instanța de apel nu a respectat și aplicat principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței CtEDO și nu și-a exercitat atribuțiile legale în mod imparțial, după cum dictează cadrul legal în vigoare și Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Or, lipsa de imparțialitate a instanței de apel la adoptarea soluției criticate se observă din conținutul deciziei acesteia, care nu poate fi menținută sub nici-o formă.

Tot aici, recurenta a notat că instanța de apel a acționat într-o manieră abuzivă atunci când direct în decizie a recurs la denaturarea circumstanțelor reale ale cauzei, a speculat cu anumite circumstanțe de fapt și norme de drept, precum și a admis o ingerință nejustificată în dreptul său de proprietate.

De altfel, SRL „Cristal Nord” în proces de insolvență, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc a enunțat că prima instanță a ținut cont de reglementările legale invocate mai sus, adoptând o soluție legală și întemeiată, care urma a fi menținută de către instanța de apel.

Complementar, recurenta a precizat că actul administrativ contestat, a fost adoptat în baza art.4 alin.(6), (6⁶) al Legii nr. 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal (în vigoare până la 30 iunie 2016).

În speță, art. 4 alin. (6) din Legea nr. 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal, în vigoare în perioada 01 septembrie 2013 – 31 decembrie 2015, nu era formulat cu suficientă precizie, astfel încât să permită intimatului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.

În esență, această normă de drept era îndoielnică, lipsită de calitate și prezenta în sine o discordanță în aplicarea accizului pentru materia primă de fabricație

proprie, utilizată în procesul de producere a mărfurilor nesupuse accizului. Totodată, această normă de drept ducea la aplicarea inechitabilă a accizelor pentru materia primă accizabilă de fabricație proprie, utilizată pentru fabricarea mărfurilor destinate exportului. De asemenea, norma respectivă nu prezenta o garanție împotriva atingerilor arbitrare ale autorității publice, în speță, Serviciul Fiscal de Stat, iar în consecință autoritatea fiscală, în temeiul acestei norme de drept, a emis actul administrativ în privința sa, pe care la contestat și a fost anulat de către instanța de fond.

Astfel, recurenta a susținut că anume din considerentele expuse mai sus, art. 4 alin. (6) din Legea nr. 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal a fost modificat și completat prin Legea nr. 138 din 17 iunie 2016, în vigoare de la 01 iulie 2016, fiind expus clar că, subiecții impunerii care, la fabricarea în încăperea sa de accize a mărfurilor nesupuse accizelor, utilizează în calitate de materie primă mărfuri proprii supuse accizelor pentru care nu există documente justificative privind achitarea accizelor, la expedierea din încăperea de accize a mărfurilor nesupuse accizelor pe teritoriul Republicii Moldova, calculează și achită accizele pentru mărfurile supuse accizelor, utilizate în procesul de fabricare a acestora. La expedierea la export a mărfurilor nesupuse accizelor, pentru materia primă utilizată la producerea acestora nu se efectuează calcularea și achitarea accizelor.

Prin urmare, în așa fel, au fost înlăturate discordanțele și inechitatea pe care le prezenta art. 4 alin. (6) din Legea nr. 1054 din 16 iunie 2000 pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal, în vigoare în perioada 01 septembrie 2013 – 31 decembrie 2015.

Respectiv, în opinia recurentei, instanța de judecată nu trebuie să aplice această normă de drept, iar toate îndoielile apărute în legătură cu aceasta, în temeiul art. 11 alin. (1) din Codul fiscal, urmează a fi interpretate în favoarea sa.

În final, SRL „Cristal Nord” în proces de insolabilitate, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc a concluzionat că instanța de fond corect și temeinic a constatat că organul fiscal a aplicat eronat legea, iar la emiterea actului administrativ, în partea ce privește încasarea la buget pentru presupusele diminuări ale plății accizelor care rezultă din expedierea mărfurilor la export, a majorării de întârziere și amenzii la aceasta, Serviciul Fiscal de Stat era obligat să aplice anume prevederile art.2 și art. 3 ale Acordului privind principiile perceperii impozitelor indirecte la exportul și importul mărfurilor (lucrărilor, serviciilor) dintre statele participante la Comunitatea Statelor Independente din 25 noiembrie 1998, fapt care exclude sine qua non aplicarea sancțiunilor fiscale în privința sa, pentru marfa exportată în Ucraina.

La 12 iulie 2022 la adresa de e-mail a Serviciului Fiscal de Stat a fost expediată copia recursului depus de SRL „Cristal Nord” în proces de insolabilitate, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 25 iulie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat respingerea recursului depus de SRL „Cristal Nord” în proces de insolabilitate, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și

de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Potrivit art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din același Cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia în prezenta cauză de contencios administrativ la 20 aprilie 2022.

Din materialele cauzei rezultă că, administratorului autorizat al SRL „Cristal Nord” în proces de insolvență, Adrian Panciuc, i-a fost expediată copia dispozitivului deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți la data de 21 aprilie 2022, iar copia deciziei motivate la 15 iunie 2022, prin intermediul poștei electronice, fapte confirmate prin extrasele din poșta electronică, anexate la dosar (f.d.212, 216, Vol.I).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că SRL „Cristal Nord” în proces de insolvență, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc s-a conformat dispozițiilor art. 245 Cod administrativ și a depus în termen recursul la 03 mai 2022 și motivarea recursului la data de 08 iulie 2022.

Examinând temeiurile recursului depus de SRL „Cristal Nord” în proces de insolvență, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile

enumerare la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni

de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Astfel, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de SRL „Cristal Nord” în proces de insolvență, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc, este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Cristal Nord” în proces de insolvență, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan

Dosarul nr. 3ra-658/22

2-16055021-01-3ra-28062022

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (N. Bobu)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, D. Corolevschi, A. Ciobanu)

Î N C H E I E R E

27 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând cererea privind amânarea ședinței de judecată și acordarea unui termen rezonabil pentru completarea recursului depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cristal Nord” în proces de insolvabilitate, reprezentată de avocatul Dumitru Harea,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cristal Nord” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 05 august 2016 SRL „Cristal Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea actului administrativ.

La 27 octombrie 2016 SRL „Cristal Nord”, reprezentată de avocatul Dumitru Harea a depus completări la acțiune, iar în cadrul ședinței de judecată din 03 aprilie 2017 a Judecătoria Edineț, sediul Ocnîța, SRL „Cristal Nord”, reprezentată de avocatul Corneliu Vlad a depus cerere de completare a acțiunii, în care a reiterat pretențiile inițiale și a solicitat admiterea acestora (f.d.2-9, Vol.II).

Prin încheierea din 14 aprilie 2017 a Judecătoria Ocnîța s-a înlocuit pârâtul Inspectoratul Fiscal de Stat Ocnîța cu succesorul în drepturi - Serviciul Fiscal de Stat (f.d.19, Vol.II).

În ședința de judecată din 03 aprilie 2018 SRL „Cristal Nord”, reprezentată de avocatul Corneliu Vlad a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat anularea parțială a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnîța nr.328 din 05 mai 2016 „asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către ÎM „Cristal Nord” SRL” ca fiind ilegală și emisă contrar prevederilor legii în partea ce ține de calcularea și încasarea la buget a sumei accizelor diminuate în mărime de $31383715 \text{ lei} / (42336 \text{ litri} \times 73) + (364274,32 \text{ litri} \times 77,67)$, pentru materia primă proprie supusă accizelor la care nu există documente justificative privind achitarea accizelor și utilizată în procesul de fabricare a mărfurilor nesupuse accizelor, fabricate în încăperea sa de accize și expediate din încăperea

de accize spre export; calcularea pentru încălcările legislației fiscale conform prevederilor art.228 alin.(2) din Codul fiscal, majorarea de întârziere în mărime de 3571682 de lei, pentru neachitarea în termenii stabiliți a accizelor diminuate luând în considerare supraplățile reale; aplicarea pentru încălcările legislației fiscale și de transport la buget în termen de 30 zile conform prevederilor stipulate în Codul fiscal, amendă 9415115 lei (31383715 lei x 30 %) în mărime de 30% pentru diminuarea accizelor, conform prevederilor art.261 alin.(4) din Codul fiscal și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.49-53, vol.III).

Prin hotărârea din 13 noiembrie 2020 a Judecătorei Edineț, sediul Central s-a admis acțiunea înaintată de SRL „Cristal Nord” împotriva Serviciul Fiscal de Stat privind anularea parțială a actului administrativ.

S-a anulat parțial decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnița nr.328 din 05 mai 2016 „asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către ÎM „Cristal Nord” SRL”, ca fiind ilegală în partea ce ține de calcularea și încasarea la buget a sumei accizelor diminuate în mărime de 31383715 lei, / (42336 litri x 73) + (364274,32 litri x 77,67), pentru materia primă proprie supusă accizelor, la care nu există documente justificative privind achitarea accizelor și utilizată în procesul de fabricare a mărfurilor nesupuse accizelor, fabricate în încăperea sa de accize și expediate din încăperea de accize spre export; calcularea pentru încălcările legislației fiscale conform prevederilor art.228 alin.(2) din Codul fiscal, majorarea de întârziere în mărime de 3571682 lei pentru neachitarea în termenii stabiliți a accizelor diminuate, luând în considerare supraplățile reale; aplicarea pentru încălcările legislației fiscale și transferarea la buget în termen de 30 zile conform prevederilor stipulate în Codul fiscal, amendă în sumă de 9415115 lei (31383715 lei x 30%) în mărime de 30% pentru diminuarea accizelor, conform prevederilor art.261 alin.(4) din Codul fiscal (f.d.23, 27-42, Vol.V).

La 30 noiembrie 2020, în interiorul termenului prevăzut de art. 232 Cod administrativ, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a depus apel, iar la 09 februarie 2021, a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 13 noiembrie 2020 a Judecătorei Edineț, sediul Central, solicitând casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii SRL „Cristal Nord” (f.d.43, 61-66, Vol.V).

Prin decizia din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți s-a casat integral hotărârea din 13 noiembrie 2020 a Judecătorei Edineț, sediul Central și s-a emis o nouă decizie de respingere ca fiind neîntemeiată a acțiunii SRL „Cristal Nord” (f.d.192-210, Vol.V).

La 03 mai 2022 SRL „Cristal Nord” în proces de insolabilitate, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc a depus recurs, iar la 08 iulie 2022 a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin referința depusă la 25 iulie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat respingerea recursului depus de SRL „Cristal Nord” în proces de insolabilitate, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc.

La 26 iulie 2022 SRL „Cristal Nord” în proces de insolabilitate, reprezentată de avocatul Dumitru Harea a depus cerere, prin care a solicitat amânarea ședinței de judecată stabilită pentru data de 27 iulie 2022, ora 09:00 cu acordarea unui

termen rezonabil pentru completarea recursului depus.

Examinând cererea privind amânarea ședinței de judecată și acordarea unui termen rezonabil pentru completarea recursului, depusă de SRL „Cristal Nord” în proces de insolvabilitate, reprezentată de avocatul Dumitru Harea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, conchide asupra necesității respingerii acesteia din următoarele considerente.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Potrivit art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 230 Cod administrativ, încheierile judecătorești care se motivează se emit în procedură scrisă. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează participanții la proces.

Iar, conform art. 245 din același Cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia în prezenta cauză de contencios administrativ la 20 aprilie 2022.

Din materialele cauzei rezultă că, administratorului autorizat al SRL „Cristal Nord” în proces de insolvabilitate, Adrian Panciuc, i-a fost expediată copia dispozitivului deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți la data de 21 aprilie 2022, iar copia deciziei motivate la 15 iunie 2022, prin intermediul poștei electronice, fapte confirmate prin extrasele din poșta electronică, anexate la dosar (f.d.212, 216, Vol.I).

La 03 mai 2022 SRL „Cristal Nord” în proces de insolvabilitate, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc a depus recurs, iar la 08 iulie 2022 a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție reține că SRL „Cristal Nord” în proces de insolabilitate, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc, dar și avocatul Dumitru Harea de la data de 15 iunie 2022, când recurenta a recepționat copia deciziei motivate din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți și până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului SRL „Cristal Nord” în proces de insolabilitate, reprezentată de administratorul autorizat Adrian Panciuc, au avut termen real și suficient pentru completarea recursului și prezentarea argumentelor relevante în susținerea ilegalității deciziei instanței de apel.

Mai mult, instanța de recurs accentuează că admiterea cererii privind amânarea ședinței de judecată și acordarea unui termen rezonabil pentru completarea recursului, depusă de SRL „Cristal Nord” în proces de insolabilitate, reprezentată de avocatul Dumitru Harea, ar duce la tergiversarea examinării cauzei și încălcarea dreptului părților la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

De altfel, cu titlu subsidiar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că Codul administrativ nu reglementează expres dreptul recurentului la acordarea unui termen suplimentar întru completarea argumentelor și probelor din cererea de recurs.

Or, reieșind din dispozițiile art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, având în vedere cele enunțate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge ca fiind neîntemeiată cererea privind amânarea ședinței de judecată și acordarea unui termen rezonabil pentru completarea recursului, depusă de SRL „Cristal Nord” în proces de insolabilitate, reprezentată de avocatul Dumitru Harea.

Conform art. 230 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind neîntemeiată cererea privind amânarea ședinței de judecată și acordarea unui termen rezonabil pentru completarea recursului, depusă de SRL „Cristal Nord” în proces de insolabilitate, reprezentată de avocatul Dumitru Harea.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan